

Tulácký

zpěvníček

Afghanis
LDT Zátoka pláňat
9.-23.8.2003

OBSAH

A

Amazonka	106
Amnestie.....	81
Anděl.....	60

B

Běda poraženým	17
Bedna od whisky.....	83
Bláto.....	93
Buráky	18

C

Carpediem.....	19
Cesta	84

D

Dajána.....	21
Dej mi víc své lásky	85
Dělání	122
Diego.....	20
Divokej horskéj tymián	78
Dokud se zpívá	22
Dopis panu prezidentovi.....	13

F

Frenky dlouhán	23
----------------------	----

G

Grónská píseň.....	61
--------------------	----

H

Hej člověče boží.....	62
Hledání Atlantidy.....	3
Hlídač krav	80
Ho, ho, watanay	59
Holubí dům.....	24
Hvězdolet.....	121

Ch

Chválím Tě země má	120
--------------------------	-----

J

Jaro	63
Jdem zpátky do lesů	25
Ještě mi chvilku zpívej	115
Jistý krok.....	11

K

Kdo vchází do tvých snů	105
Kdyby tady byla taková panenka.....	26
Když mně brali za vojáka	107
Když si smutná	119
Kluziště	28
Kopretiny	5
Kozel	29
Krutá válka	118
Květina	82
Kytka	86
Kytky	27

L

Labutí křík	95
-------------------	----

Lachtani	30
Lásko má já stůňu	71
Léto	57
Little Big Horn	39

M

Mágův hlas	4
Maličký námořník	33
Mamuti.....	87
Míle a míle	32
Montgomery	31
Mrzutý král	92
Můj pes	34

N

Na keci tu brouku nejsi	114
Náměšť	35
Nezacházej Slunce.....	68

O

O stavbě světa	58
Oddyseovo přání	6
Okoř	77
Ovečka	14

P

Pan jméno mé.....	37
Panenka	36
Písek	88
Píšeř fremenů	10
Podzimní zpráva	38
Pohádka	72
Pramínek vlasů	89
Proklatej vůz	109
Ptáčata.....	90

R

Rána v trávě	41
Rebel a ovce	15
Ringo Ding.....	76
Rosa na kolejích	73
Růže z papíru	74
Růžička	40

S

Sbohem galánečko	45
Sedm žlutých kamínků	75
Sedmikráska	101
Severní vítr	43
Shane	100
Slavíci z Madridu	99
Sotva se narodíš.....	48
Soudnej den - Tulácký	103
Soudný den	98
Spatřil jsem kometu.....	44
Spinkej.....	46
Stánky	97
Stará archa	47
Starý příběh	96
Strč prst skrz krk	110
Strom	42
Strom (Samson).....	16
Svobodná zem	70

Š

Šaškové počmáraní	111
Šípková Růženka.....	69

T

Tisíc mil	50
Toulavej.....	53
Toulavý boty.....	7
Trh ve Scarborough.....	51
Tři čuníci	49
Tři kříže	52
Tulácká abeceda	12
Tuláku naposled.....	113
Tulipán	112

U

Ukolébavka.....	117
-----------------	-----

V

V devět hodin dvacet pět	94
V dobách dalekých	8

Večerníček	54
Velrybářská výprava.....	65
Vikingská	56
Vodník.....	66, 79
Všechn vandráků můza	67

Z

Za rok zpátky	9
Zahrada ticha.....	116
Zachraňte koně	104
Zátoka Pláňat.....	91
Zelené pláně	55
Zítra ráno v pět	64
Zvoník.....	102

Ž

Život je jen náhoda.....	108
--------------------------	-----

HLEDÁNÍ ATLANTIDY

Ami, A2, Ami, A2

Ami G C Ami
Je to vzdálená země a spřízněná snem,
C D Emi
kdo by jednou tu mámivou píseň slyšel,
Ami G C Ami
vítr rozpráví o ní jen s oceánem,
F Emi Ami
s lodí na moře hledat ji chtěl.

F C
R: Sen o jiné zemi je v nás

Ami G F G
ze všech bájí a příběhů, děsů i krás,
F C
stín zakrytý závojem vln,
Ami G
září slunce a radosti
F G Ami A2, Ami, A2
z lesů i písečných dun.

V knihách prastarých praví se s úctou o ní,
dávný písarě ten v legendách šel o ní psát,
každý vládce i učenec hlavu skloní,
také na svou pout' musí se dát.

R:

Každý hledáme v duších těch druhých lidí,
srdce dáme své vysněné Atlantidě,
kousky úsměvů v očích, co štěstí vidí,
touží schoulit se jako mládě.

R:

MÁGŮV HLAS

Ami

R: V cestě máš starý hrad,
G
tajemství léta ukrýval,
F **G**
magickou silou vlád,
Ami
ten, kdo jej kdysi obýval.
Chceš-li jít ve stopách,
G
co tu dávno smazal čas,
F **G** **Ami**
poslechni mágův hlas, mágův hlas.

C **G** **C**

1. Zavři oči své, jsou snad kouzelné,
Dmi **G**
světlo chraň a tmu nech,
E **Ami**
at' se točí na trnech.
C **G** **C**
Naplní se čas, víčka zvedneš zas,
Dmi **G** **E**
komnata se otevírá kolem nás...

R:

2. Odešel už věk čistých bystrých řek,
ohňů lidí jeskynních,
čisté moře, čistý sníh.
Naplní se den, obraz v každém jen,
plný velké fantazie, živý sen.

R:

3. V dávných roklinách, mořských zátokách,
ve větvích, v podzemí,
kdo jen všemu rozumí?
Živých bylo snad, nežli stačíš znát
a než putování skončí, nech si zdát: že...

R:

: poslechni mágův hlas, mágův hlas. :

KOPRETINY

C G F C

1. Příteli, vidíš, noc je veliká

Ami Dmi G

a dál v lesích záře.

C G F C

Oheň tam kreslí lidem po rukách

Ami G C

rozzáří všechny tváře.

Slavnostní chvíle právě nastala,
není nikde klidu.

Tančí i hvězdy, přišly mezi nás,
velká je sešlost lidu.

F C G C Dmi G C C7

R: Spojené dlaně sílu mají zdolávat všechny stíny,

F C G Ami D7 G G7
aby tu místo černých mraků kvetly jen kopretiny.

2. Příběhy poslyš, zástup odvěký

tak jako jiná léta.

Prožiješ spousty cizích životů
v tomhle tom koutku světa.

Zátoka pláňat je i pro Tebe,
budeš-li mít to přání,
vydat se s námi toulat krajinou,
stačí jen zavolání.

R:

3. Příteli, vidíš, noc je veliká

a dál v lesích záře.

Oheň tam kreslí lidem po rukách
rozzáří všechny tváře.

Až plamen zhasne hvězdy odletí,
pokryjí černé nebe.

Zítřejší den se v dálce rozsvítí,
přinese mě i Tebe.

R:

ODDYSEOVO PŘÁNÍ

C Emi Ami

Tmou se stáčí má lod'

C

a příd' se vzpíná,

F C G C

kde jsi příteli můj vzdálený?

C Emi Ami

Zář blesků láká pojď,

C

ta noc je bídná,

F G F

kéž den je zázračný

R:

Ami Emi

Mám jedno přání,

F C

kde králem jsem jít,

F C

na hradbách města

Dmi Ami

štít vyvěsit

C Emi Ami

a tam mír, láska a čest

C

je nadepsáno,

F G F

dál za to stojí žít.

Přílba, štit, ba i meč

tu v prachu leží,

máš-li sil, k veslům pojď mezi nás.

Prázdnou dlaň čeká jen,

čím moře hřímá,

bouře je právě čas.

R:

Vím že čas nestojí,

ten přímo letí,

touha vrátit se nás pohání.

Z řeckých chrámů se lesk

v paměti ztrácí,

blízko je svítání.

R:

TOULAVÝ BOTY

C **G**
 Každý den, dál a dál,
Ami **Emi**
 vprostřed cesty jako král,
F **Dmi** **G**
 chodil tulák, boty starý na nohou.
Ami **F**
 Ať byl déšť nebo mráz,
G **C**
 chodil po těch cestách zas,
Dmi **Emi** **G**
 cílem byl mu obzor střetlý s oblohou.

Ami **F**
 R: Jeho jméno bylo známý,
G **C**
 dobrý přítel mojí mámy.
Dmi **Emi** **F** **G**
 A když hrál a zpíval hlas byl slyšet na několik mil.
Ami **F**
 Když byl s námi jen se smál,
G **C**
 se mnou si na tuláka hrál,
Dmi **Emi** **G**
 já bych dal co mám za vrácení těch chvil.

V jeden krásný letní čas
 přijít domů měl k nám zas,
 avšak celé léto nikdo nepřišel.
 A pak pošták přijel k nám,
 černý dopis předal nám
 a v něm bylo psáno já rád jsem vás měl.

R:

Máma s pláčem řekla mi,
 už nepřijde za námi,
 byl to otec Tvůj a hodně rád Tě měl.
 Od té doby touhu mám
 po horách se toulat sám,
 boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

R:

V DOBÁCH DALEKÝCH

C

1. V dobách dalekých, kdy hrad tu stál,

F

C

Dmi G

kdo z princů, z princezen, kdopak by se bál,

Emi

Ami

že děti zvědavý, že budou zvědavý,

Dmi

F

G

co jim ten tábor náš, co jim jen dá?

2. Pak přešla staletí, z rozvalin kouř,

když vítr proletí - z oceánu souš.

A děti zvědavý, už budou zvědavý,

co jim ten tábor náš, co jim jen dá?

3. Kdo čekáš bohatství a zlatý důl,

slyš, víc je přátelství a nad zlato sůl,

děti jsou zvědavý, děti jsou zvědavý,

co jim ten tábor náš, co jim jen dá?

4. Po každém setkání - svit létavic.

Až tábor osiří, snad Ti zbyde víc.

[: Zas budeš zvědavý, zas budeš zvědavý,

co příští toulání, co jen ti dá.:]

ZÁ ROK ZPÁTKY

C **Emi**

1. Kdo běžíš loukou, lesem slunci zamávat,

Dmi **G**

kdo malý, velký chceš si hrát?

C **Emi**

Hrad bránu otevídá už po staletí,

Dmi **G**

spěchej, než sen Ti odletí.

F **G**

R: Tak jsem tu zase za rok zpátky,

C **F**

jen jiná přání má,

Dmi **Emi** **F** **G**

ten, kdo tu s námi letos v hradbách přebývá.

F **G**

Snad přijdém zase za rok zpátky

C **F**

ve větších košilích

Dmi **Emi** **F** **G**

a uvítáme všechny, co loni nebyli.

2. Ve světe můžeš ztratit cestu, kam jít dál,

kéž by na blízku Tulák stál.

Labyrint projde ten, kdo nezapomene

a nemá srdce z kamene.

R:

3. Kdo běžíš přes náměstí úsměv lidem dát,

kdo umíš trablům svým se smát,

uvidíš, rozkvete Ti i šedivý svět,

jen radost, radost pohledět.

PÍSEŇ FREMENŮ

Ami G C

1. Pálí písek do chodidel,

Ami G Ami

stín v ten čas každý závidí.

Ami G C

Bloudí žárem Arrakisu

Ami G Ami

ten, kdo pramen nevidí.

C Dmi Ami

R: Tak se ptám, zda kouzlo v očích máš,

C F G

spatřím snad, kde své sny necháváš,

C Dmi E Ami

v krajinách plných říčních cest a lesů zelených

2. Dávnou stezkou vydal se on,

jméno své má v kronikách.

Fremen z pouště nepřijde zpět,

čekáš a v srdci sílí strach.

R: - " -

- " -

návrat tvůj není sen tak spěchej znovu mezi

nás

3. Čistý, kdo život ti nabízí,

vsouvá do vědomí řád,

neber od něj jehlu do dlaní,

žij tak, jak si budeš přát.

R: - " -

- " -

na dunách letí k uším všem píseň Fremenů.

JISTÝ KROK

C

1. Krásné léto ještě neskončilo
Dmi
cest těch před námi je dál a víc
F **G**
odplouváme, letmo, nebo pěší
C **G**
náš krok nezastaví vůbec nic.

C

2. Stál tam v místě, které trochu známe
Dmi

vyprávění samé trampoty
F **G**
pravěkem teď ruku v ruce jdeme
C **G** **C**
lidé - lovci, tedy já a ty, já a ty.

3. Velká řeka která život nosí
zdá se tajemství si ukrývá
najít jeden z mnoha možných rodů
věru lehký úkol nebývá.

4. Sever všechny naše plány hatí
cestou jižní ten rod nepotkáš
východní směr nezná Sokol žádný
na západ se tedy vydáváš, vydáváš.

5. Kdo ví, zda se někdo zpátky vrátí
zprávu čekáme už mnohou noc
žádný ten směr ale není správný
v nohách mají lovci víc než moc

6. Když se zdá že léto bude v koncích
štěstí se nám přece ukáže
ten, kdo teďka dával dobrý pozor,
každý problém lehce rozváže, rozváže.

7. Bloudi krajinou a bloudi stepí
měj však svoje srdce na dlani
vždyť po každé dlouhé tmavé noci
přijde slunce přijde svítání.

8. Najde jenom ten, kdo něco hledá,
kdo jen sedí, také nemá nic
domů z pravěku se lovec vrátí
štěstí našel není nutné víc, nutné víc.

9. Pojdte všichni zavíráme bránu
snad se sejdeme zase napřesrok
každý budem ale v jiných botách
starší, větší bude jistý krok, jistý krok...

Poslední sloka se zpívá bez doprovodu, zpomaluje se

TULÁCKÁ ABECEDA

C

R: život je jak abeceda,

E

smysl šifer, Run a Bran,

Ami

někdo pošel, někdo hledá,

F

život je jak abeceda

C G C

a z ní složíš, co se dá.

C**E**

A je Asgard, sídlo bohů, Heimdal hlídá bránu k tomu

Ami**C****G**

B je bába, občas Hygi, někdy tlustá, někdy twiggi

C jsou cecy do cecandy, Brouček večer má to marný

D je Dáda s Paldou ráda reklamy si uspořádá

E je ešus prázdný k tomu skočil bych se najist domů
(jiná verze: ...už se hrozně těším domů)

F je flaška Ferdinanda pro Myšáka je to sranda

G je Gustav, vzor náš velký i když často chytal
lelký

H je hádě bez hadice, jen at' hoří ten les více

CH je chvála, která hřeje, i když venku pěkně leje

I je Iva s Jirkou staví, kdo ví, jestli je to baví

J je Jirka, auto hledá, to mu však již nikdo nedá

K je kafe do plecháčku, po něm mívám občas průjem

L je Luděk, knedlík krájí, to zas bude oběd v háji

M je modrá barva škopku radši bych si stavěl hrobku

N je nástup ráno, večer, to by z toho člověk brečel

O je Odin, vládce bohů, strašný puch se line z rohů
(jiná verze: ...uřízli mu jednu nohu)

P jsou prsty, které zbyly po řezaní naší pily

R je ráno, když se budím, v cizím stanu oči kulím

S je Savo - dezinfekce, každý se v něm smočí lehce
(jiná verze: ...Míša se v něm smočí lehce)

T je Tulák, v trávě leží, sotva tuší, o co běží

U je úžas v očích Míši nad tím, co to tady piší

V je vlajka na stožáru, vlaje v zimě, vlaje v žáru

W je Wendy, s Verčou ráda na hlídce si dvacet dává

X je Xargos, strážce skříňky, každé ráno čisté
plínky

Y je Ygdrouš, v cestě stál, pilou jsem ho podřezal

Z je závěr této písni, seškrabte si z nohou plísně
(jiná verze: ...nesuďte ji příliš přísně)

R.: - " -

DOPIS PANU PREZIDENTOVÍ

C **Dmi**
Pane prezidente, ústavní činiteli,
G **G7** **C**
píšu vám stížnost, že obě děti na mě zapomněly.

C **Dmi**
Jde o syna Karla a mladší dceru Evu
G **G7** **C**
rok už nenapsaly, rok už nepřijely na návštěvu.

R:

F **Gmi**
Vy to pochopíte, vy totiž všechno víte,
C **C7** **F**
vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.

F **Gmi**
Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
C **C7** **F** **G7**
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčema na náměstí?

Pane prezidente a ještě stěžuju si,
že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy.

I poštovní známky i bločky na poznámky
i televízí plecko, Řecko i Německo, no postě všecko.

R:

Pane prezidente, mé České republiky,
oni mě propustili na hodinu z mý fabriky.

Celých třicet roků všecko bylo v cajku
ted' přišli noví mladí, ti tu řádí jak na Klondajku

R: (druhý řádek jinak:
vy se mnou soucítíte)

Pane prezidente, moje Anežka, kdyby žila,
ta by mě za ten dopis, co tu ted' píšu,
patrně přizabila.

Řekla by: „Jaromíre, chováš se jak male děcko
viš co on má starosti
s celu tu Evropu, s vesmírem, a vůbec všecko.“

R:

Pane prezidente...

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA - OVEČKA

D A G D
 1. Ty máš má ovečko dávno spát, už píseň ptáků končí,
 D A G D
 kvůli nám přestal vítr vát a můra zírá zvenčí,
 A G D
 já znám její záště, tak vyhledej skrýš,
 A G D
 zas má bílej plášt' a v okně je mříž.

D A G
 R: Máš má ovečko dávno spát, mě můžeš hřát,
 E
 ty mě můžeš hřát,
 D G D G
 vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
 D G D
 jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Ty máš má ovečko dávno spát, už máme půlnoc temnou,
 ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou,
 tak proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
 když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

REBEL A OVCE

Ami **Emi** **Ami**

1. Rebelů rodí se méně než ovci

C **Dmi** **E**

při každém stříhání křičících: Nechci!

F **G** **C**

Když hlasy umlkou konec je bití,

Dmi **E**
ovce zas čekají na krupobiti.

Ami ,Dmi ,E ,Ami ; Ami ,Dmi ,E

R: La, la, la...

2. Městem jen procházím, vítr mne česá,
v nesnázích hledívám na nebesa
a nebo v písních si modlitbu hledám
a z prachu ke světlu rychle se zvedám.

R:

3. Rebelů rodí se k obrazu davu,
bezhlavý nepřijde o svoji hlavu.
Do ticha, bratříčku, zavřel jsi vrátka,
struny již dozněly, zkrátka, tak zkrátka...

R:

4. Z ulice do lesů, kde písňě žijí,
v ozvěnách u ohňů, dál od pódií,
pospíchej, človíčku, než v čase zmizí,
zas bude rebelů, zas budou cizí...

Ami Dmi E **Ami**

R: La, la, la, la, la, la, la,

Ami Dmi E **Ami**

la, la, zas budou cizí, cizí..

STROM

C **Dmi**
Už jako kluk já měl rád les,
G
stál kousek za vsí a v něm jenom hajnej spával.
C **Dmi**
V něm z dálky vlak i ze vsi pes
G **C**
zněli tak zvláštně, že si vzpomínám i dnes.

Dmi
Jó, to byl čas mejch jahodovejch vin,
G
odřenejch loktů a kalhot od malin.
C **Dmi**
Slunečnejch rán, strýčků a tet,
G **C**
pohledů z korun stromů dolů na náš svět.

A najednou jsem o kus dál
a z toho lesa zatím skoro půlka stojí.
Jen lidí pár, z těch, co jsem znal,
je ještě naživu a svět se točí dál.

A stromů míň a lidí pořád víc
rodí se do světa a smutně musím říct,
určitej řád, že už je v tom:
tři blbci povstanou za každej padlej strom.

Jó, kdyby zdál se smutnej svět,
někomu z vás, koho snad lidská hloupost trápi,
já pochopil - nic nejde hned,
co zkazíš za chvíli, to spravuješ pár let.

A nemyslím si, že bych extra chytřej byl,
já každou vlastní blbost draze zaplatil.
Tak když Tě hňup naštve jak hrom,
nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasad' strom.

Jó, když Tě hňup naštve jak hrom,
nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasad' strom.

BĚDA PORAŽENÝM

C

Emi

F

G

1. Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede

C

Emi

F

G

podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,

F C G C G F C

vae victis, amen, amen.

2. Tisice se zvedly v právu, neměly nic a slávu si
dobyly, ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní
sily, vae victis, amen, amen.

3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si
zvolili, otrokář však plati zlatem, římska vojska
valem sílí, vae victis, amen, amen.

4. Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před
silou, umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
vae victis, amen, amen.

5.=1.

BURÁKY

E **A** **E**
 1. Když sever válčí s jihem a zem jde do války
E **F#** **H7**
 na polích místo bavlny teď rostou bodláky
E **A** **E**
 ve stínu u silnice vidím z jihu vojáky
E **F#** **H7 E**
 jak válejí se líně a louskaj buráky.

R: Hej, hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky 2 x

2. Velitel řve v sedle, volá Yankeyové jdou
 a mužstvo stále sedí, že dál už nemohou.
 Tu velitel se otočí a hledí do dálky,
 tam jeho slavná armáda teď louská buráky

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
 své milenky a ženy zas půjdem políbit,
 až zeptaj se tě hrdino, cos dělal za války
 já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky

CARPEDIEM

Ami **Dmi7**

1. Nadešel asi poslední den,
G **Emi**
 podívej celá planeta blázni
Ami **Dmi**
 a já neuroním ani slzu pro ni,
G
 jenom zamknu dům.

2. Půjdu po kolejích až na konečnou,
 hle jak mám krok vojensky rázný.
 A nezastavím ani na červenou
 na truc předpisům.

Ami **G**

R: Tak tady mě máš,
Ami **G**
 dnes můžeš říkat
C
 klidně, co chceš.
 Zbylo tak málo vět,
Ami
 tak málo slov,
C
 co nelžou.

3. Už si nebudeme hrát na román,
 setři růž nikdo nás nenatáčí.
 Je poslední den a zbyla nám jen
 miska cukroví.

4. Ať všechny hospody dnes doženou plán,
 ať svět z posledního pije a tančí.
 A já nebudu pít, nechám na plno znít
 v hlavě všechno, co mám.

5. Žádný slib, z těch co jsem ti dal
 nejde vyplnit a nejde vzít zpátky.
 Tak ať točí se svět mladší o deset let
 na desce Jethro Tull.

6. Ať platí aspoň dnes, co dříve jsem jen lhal
 carpe diem, život je krátký.
 V tvých očích je klid a nemám chuť snít,
 co by bylo dál.

R:

DIEGO

C Dmi F C

R: Diego, don Diego, krásný koně máš,
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč

1. Za to hřibě, don Diego,
tady nuggety mé všechny máš,
za to hřibě, don Diego,
za tu malou bílou tvář.

R:

2. Pohlédni do očí svému koni,
až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívy
a vzpomeň na tu bílou tvář.

R:

3. Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl,
stařičký don Diego, co to hřibě pro tebe znamená.
Nevěděl jsem, že se přihnalo štváno žárem
až ke dveřím tvého ranče
s malým živým uzlíčkem u sedla.

DAJÁNA

C **Ami**

F

G

1. Tam kde leží věčný sníh, kde neuslyšíš dívčí smích
tam kde můžeš jednou žít mladou lásku těžko mít
přece ta zem děvče má je malá a je sama

C Ami F G C Ami, F, G

R: Krásná bláhová Dajána

2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestala
ona zatím potají jediného v srdci má
na toho kdo klid ji vzal dnem i noci čeká dál

R:

3. Ten kdo klid jí navždy vzal odešel si bůh ví kam
Dajána má v srdci žal, žije v marných vzpomínkách
předstírá-li ve dne smích pláče v nocích bezesných

R:

4. Ospalá jde ulici, nezbaví se lásky pout
snu jež voní skořicí, sny jež nejde obejmout
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid

R:

DOKUD SE ZPÍVÁ

C Emi Dmi F C Emi Dmi G

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dmi F C Emi Dmi G

včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,

F G C G

svatý Medard, můj patron, tuká si na čelo,

F G F G C Emi Dmi G

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,

srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,

že školy dobře vím, co by se dělat mělo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,

vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,

za oknem míhá se život jak leporelo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,

houpe to, houpe to na housenkové dráze,

i kdyby supi se slítili na mé tělo,

tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,

zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"

A z veliké dálky do uší mi zaznělo,

[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

FRENKY DLOUHÁN

C F C
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou

G7 F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G7 F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

C G7
R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
F C
po Státech toulal se jen sám,
F C G
a že byl veselý, tak každej měl ho rád.
F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F G
a každý, kdo s ním chvilku byl,
F G7 C
ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou písňou měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář písň pěl, umíráček zněl.

R:

HOLUBÍ DŮM

Ami G F Emi Ami

1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,

Ami G F Emi Ami

stával v údolí mém starý dům,

F G C G C

ptáků houf vylétal ke krovům,

Ami G F Emi Ami

měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,

máváním perutí víří prach,

ptáci krouží a nemají strach,

měl jsem rád starý dům jeho práh.

Ami Dmi G C Ami

R: Kde je dům holubí, kdopak z vás cestu ví,

Dmi G C

míval stáj vroubenou bílý štit.

Dmi G C Ami

Kde je dům holubí, a ta dívka co spí,

Dmi Emi Ami

vždyť to ví , že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Nabízej úplatou cokoliv,

nepojíš cukrových homolí,

můžeš mít třeba zrak sokoli,

nespatříš ztracené údolí.

4. Vlídny déšť vypráví okapům,

bláhový kdo hledá tenhle dům,

odrůstáš chlapeckým střevícům,

neslyšíš holubích křídel šum.

R:

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ

Ami7

D

G C G

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,

Ami7

D

G C G

koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,

Ami7

D

G Emi

mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

C

D

G D

jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G

Emi

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,

Ami7 C7

G D

kde není už místa, prej něco se chystá,

G

Emi

z ráje nablýskaných plesů

Ami7 C7 G

jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,

mělo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,

šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,

i pes, kterej chce přízeň,

napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,

a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,

zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,

v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA

C

1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 **C**
 která by mě chtěla, :]
F **C**
[: která by mi chtěla syna vychovati,
G7 **C**
 přitom pannou býti. :]

2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
 přitom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
 do dřeva netíti. :]

3. [: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
 do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
 bez jehly a nití. :]

4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
 bez jehly a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
 až k nebeské výši. :]

5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
 až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,

KΥΤΚΥ

C

Ami

F

G

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,

F

C

F

G

C

kdo to kdy pochopi, kdo to kdy pochopi.

2. Řekni kde ty dívky jsou, co se tady mohlo stát,
muži si je vyhlédli, s sebou domu odvedli,

3. Řekni kde ti muži jsou, co se tady mohlo stát,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou.

4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát,
Rada hrobu v zakrytu, meluzína kvílí tu.

5. Řekni kde ty hroby jsou co se tady mohlo stát,
co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta.

KLUZIŠTĚ

- C Emi Ami C F7maj C F7maj G**
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblohy
C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 jednu malou kapku deště a ta mu spadla pod nohy.
C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 Nejdřív ale chytil slinu, tak sáh kamsi pro pivo,
C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 pak přitáhnul kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi Ami C
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
F7maj C D7 G
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi Ami C
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
F7maj C F7maj C
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou...

2. Vydal z hrdla mocně pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem.
 Celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi,
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mne vzal kolem ramen a políbil na tváře.
 Kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

R:

KOZEL

G **C**

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,

D **G**

velice si s ním rozuměl,

C

měl ho moc rád, opravdu moc,

D **G**

hladil mu fous na dobrou noc.

2. Jednoho dne se kozel splet',

rudé tričko pánovi sněd',

jak to pán zřel, zařval "jéjé",

svázal kozla na koleje.

3. Zahoukal vlak, kozel selek':

"to je má smrt", mečel "mek, mek",

jak tak mečel, vykašlal pak

rudé tričko, čímž stopnul vlak.

LACHTANI

C F C Ami G C
R: [: Lach, lach, já, je lach, lach, já, je :]

C F C
1. Jedna lachtaní rodina
Ami G C
rozhodla se, že si vyjde do kina,
F C
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
Ami G C
a ted' u kina Vesmír lachtají.
G C
Lachtaní úspory dali dohromady,
G C G
koupili si lístky do první řady,
C F C
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
Ami G C
a pro každého koupil pytlík arašídů, ó.

R:
2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo.
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film že života lachtanů, ó.

R:
3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevídáná zlost ho popadla
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med.
Tady zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídy po kině, já.

R:
C F C
4. Tahle lachtaní rodina
Ami G C
od té doby nechodí už do kina, já.

MONTGOMERY

C **F**
1. Déšť ti, holka smáčel vlasy,
G **C**
z tvých očí zbyl prázdnaj kruh,
kde je zbytek tvojí krásy,
to ví dneska jenom Bůh.

R: Z celý jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
déšť ti smejuvá ze rtu růž.

2. Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ni par těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

MÍLE A MÍLE

C F C Ami

1. Míle a míle jsou cest které znám,

C F G

jdou trávou i úbočím skal

jsou cesty zpátky a jsou cesty tam

a já na všech s vámi stál

proč ale blátem nás kázali vést

a špinou si třísnili šat.

F G C Ami

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás

F G C

ten vítr co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest

a zas po nich zástupy jdou

kříže jsou bílé a lampičky hvězd

jen váhavě svítí tmou

Bůh ví co růží co dál mohly kvést ,

spí v klínku těch práchnivejch cest.

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,

vždyť stéblo je záchranný pás

dejte mi flétnu a já budu hrát

a zpívat a ptát se vás

proč jen se účel tak rád mění v bič

a proč že se má člověk bát.

R:

MALIČKÝ NÁMOŘNÍK

C **F**
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla
C **G** **C**
vydal se napříč vanou,
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
pluje za krásnou Janou.

Emi **Ami** **Emi** **Ami**
R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
Dmi **G**
lákají odvážné kluky,
C **F**
snad právě na něho štěstí se usměje,
C **G** **C**
cil má už na dosah ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká.
Moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loděnkou to smýká.

R:

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu.
Loděnka se kymácí, v takovém počasí
je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

MŮJ PES

C G Ami G
 1. Můj pes je gróf mezi psy,
 C D G
 co chlup, to skvost, co zub, to hrouda zlata,
 C G Ami G
 ocasem dělá elipsy,
 F G C
 když vrčí na štěňata.

2. Můj pes je psem z Anglie,
 po otci lord, po mámě lady,
 hodný na hodné lidi je
 a zlý je na obejdy.

F G C F G C
 R: Můj pes má duši, čtyři nohy, ocas a uši,
 F G C F G C
 chlupaté tělo, krásné, chytré, ale tvrdohlavé čelo,
 F G C F G C
 jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
 F G C Ami F G C
 jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

3. Můj pes je psí prototyp,
 on modelem být mohl psímu sousoší,
 od pondělí do soboty
 prolenoší.

4. Můj pes je rek - hrdina,
 běda lumpovi, jenž by na práh šláp',
 slupnut by byl jako malina,
 á, ten chlap.

R: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,
 pelech má u kredence, vysoké je inteligence,
 jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
 jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

*: My dog is dog number one yeah ...

NÁMĚŠŤ

- C Ami Dmi G
1. [: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :]
C A7 F G
[: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější -
C G C
- usměvavé tváře. :]

2. [: Pevný je stůl, pevnější je hora, :]
[: co je nejpevnější, co je nejpevnější -
- ta člověčívíra. :]

3. [: Pustá je poušť i nebeské dálky, :]
[: co je nejpestřejší, co je nejpestřejší -
- žít život bez lásky. :]

4. [: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :]
[: co je nejmocnější, co je nejmocnější -
- pravdomluvné slovo. :]

5. [: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :]
[: co je však největší, co je však největší -
- ta lidská svoboda. :]

PANENKA

G C G C
 1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
 G D
 snad houf bílých holubic nebo jen žal,
 C G C G
 tak odplul ten první den smáčený krví,
 D G
 ani poutovou panenku nezanechal.

G C G D C G D
 R: Otevři oči, ty uspěchaná dámá uplakaná,
 C G C G D G
 otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
 a umyj se, půjdeme na karneval,
 a na bílou kůži ti napišu tuší,
 že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

PAN JMÉNO MÉ

Ami **G**

1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,

F **E**

tys mě opustil ospalou,

Ami **G**

tu v hloubi zahrady, cítím úklady

F **E** **A**mi

s píšťalou někdo sem kráčí.

C **G**

R: Hra náramně, krásně a na mě

F **E**

tíha podivná doléhá,

C **G**

hra náramně, zná mě, nezná mě,

F **E** **A**mi

něha a hudba až k pláči.

2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,

krok a slušně se uklání,

jsem rázem ztracená, co to znamená,

odkládám strach a on praví.

R: Pan jméno mé, mám už renomé,

Pan se jmenuji a jsem bůh,

Pan, bůh všech stát, vás má slečno rád,

jen Pan je pro vás ten pravý.

3. A ráno raníčko, ach má písničko

Pan mi zmizel i s píšťalou,

od Pana pro Pana, o vše obrána,

ospalou najde mě máti

R: Hrál a ve tmě krásně podved mě,

kam jsem dala oči kam.

Pan, pěkný bůh, já teď nazdarbůh,

počítám dál a má dátí.

PODZIMNÍ ZPRÁVA

C

1. Nedej se opít vzduchem léta
Dmi
když větrem vůně roznáší
G
obláček v oblak slunce splétá,
(F) **C** **(C)**
zprávu nám listí přináší.
2. Tu zprávu lesům vodám stráním,
jak mají létu sbohem dát
všem dobrým lidem aspoň přání
nechat si jen o létu zdát.
3. Já malíř podzim jsem tu zpátky,
v korunách stromu plátno mám
já musím spěchat čas mám krátký,
než řekne zima "jsem tu pán"
4. "Jsem tu pán", řekne zima bílá,
konec je s malováním tvým,
z barev tvých jenom špína zbývá,
tvé plátно sněhem rozpíjím.

LITTLE BIG HORN

Ami

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin

Ami

A

a z indiánských signálů po nebi letí dým.

R:

A

E

Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v očích sen,

A

pod sedmou kavalérií, jak krvi rudne zem.

A7

D

Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E

A

Amis

proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalérií,
marně mu stopař Bridger radí: Zpátky povel dej!
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní výstřely z karabin
línce modrých kabátů barví krev červená
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

Pak všechno ztichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý, po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

RŮŽIČKA

C

G

1. Krásná růže v sadu kvetla

C

G

u besídky ve chvojí,

C

Ami

Dmi

G

ta mé milé hlavu spletla ,

C

G

C

G

chtěla ji mít v pokoji.

2. Vykrad jsem se v noci z domu

krásnou růži uloupit,

měsíček mi svítil k tomu,

když mě chytnou budu bit.

3. Pak jsem s růží k míle spěchal,

na okénko zaťukal,

pantofle jsem venku nechal ,

na polštář ji růži dál.

4. Když pak k ránu rosa padla,

posel dobré pohody,

milá pláče růže zvadla,

nedala ji do vody.

Mezihra:

F, C, Ami, G, C

RÁNA V TRÁVĚ

Ami G **Ami** G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G **Ami** **Emi** **Ami**
že se lidí mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami G **Ami** G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G **Ami** **Emi** **Ami**
a při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznal Moravénku krásnou
Ami G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami **Emi** **Ami**
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami **Emi** **Ami**
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

STROM

Ami**G**

1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,

Ami**G**

svatby, pohřby tahle cesta poznala už tolíkrát.

F**G****Ami**

Po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil

F**G****E****E7**

a tátu mu u prašný cesty života strom zasadil.

A**F#mi**

R: A on tam stál a koukal do polí,

D**E7**

byl jak král, sám v celém okolí,

A**D**

korunu měl i když ne ze zlata

A**E****A**

a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh už nikdo nevzpomněl.

Jenom košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.

A z vísky bylo město a to město začlo chtít

asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom stál v cestě plánované, to malý problém byl
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.Tak naposled se do dne náš strom tam podíval
a tupou ránu do větvoví pak už ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
jen přítel vítr si o něm na strništích píšeň hrál.

SEVERNÍ VÍTR

C**Ami**

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F**G**

jsem chudý, jsem slab, nemocen.

C**Ami**

Hlava mě pálí a v modravé dáli,

F**G****C**

se leskne a třptytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,

tam zbytečně budeš mi psát,

sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě

já nechám si tisíckrát zdát.

C**F****C****G**

R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,

C**C7****F****C****G****C**

k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Už zarůstám vousem a vlci už jdou sem,

už slyším je výt blíž a blíž,

už mají mou stopu, už větří, že kopu,

svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,

a opustil tvou krásnou tvář,

má plechové hrnek a pár zlatejch zrnek,

a nad hrobem polární zář.

R:

SPATŘIL JSEM KOMETU

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem ji zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem ji zazpívat.

Ami**Dmi**

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami **Dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný ji zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

SBOHEM GALÁNEČKO

G Emi Ami D7 G A7

1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,
D Hmi Emi A7 D

sbohem, galánečko, já už musím jíti,

Ami D G Ami D7

kyselé vínečko, kyselé vínečko

G Ami D7 G

podalas mně k pití,

Ami D G C D7 G

kyselé vínečko, kyselé vínečko

Emi Ami D7,G

podalas mně k pití.

2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v panu, :]

[: [: kyselé vínečko :] podalas' mne v džbánu. :]

3. [: Ač bylo kyselé, precaj sem sa opil, :]

[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]

4. [: Ale sa nehněvám, žes' mna ošidila, :]

[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

SPINKEJ

G **C**
1. Už se končí den, už je čas k spánku,

G **C**
zdi se barví od červánků,
G **Emi** **D**

hledě, už lampář světla rozsvěcí,
G **C**
tak si dočti stránku, zavři knížku,
G **C**

honem hupky do pelišku,
G **Emi** **D**

kočata už dávno vrní za pecí.

R: Tak spinkej, ať ve tvých snech

G **C**
růže kvetou, voní mech,
G **Emi** **D**

princeznu si Honza bude brát,

G **C**
až půlnoc prostře síť,

G **C**
na vlásky políbí tě,
G **Hmi** **D**

vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvilenu
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

R:

STARÁ ARCHA

G D G **D7** **G**
R: Já mám kocábku náram, náram, náram,
 G **D** **G**
 kocábku náram, náramnou 2x

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku

R:

Archa má cíl, já, archa má směr, já,
plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šém, Ham a Jafet byli bratři rodní, kocábku
Noe je svolal ještě před povodní,
kázal jim naložiti ptáky, savce,
ryby nechte, zachrání se sami hladce.

R:

3. Když přistáli, vyložili náklad celý,
ryby, savci množiti se nestyděli,
jenom bratři neměli se ku množení,
tak to chodí, když na lodi ženská není

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla vesla,
tu přilétla holubice snítka nesla.
Na břehu pak vyložili náklad celý,
ještě že tu starou dobrou archu měli.

SOTVA SE NARODÍŠ

- D A D A**
1. [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
G D A D
[: šavli ti chystají ocelovou, :]
A Hmi Emi A
ocelovou, bez parády,
G D A D
[: co kmáni dostávaj u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
[: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
ale z chýše pod horama,
[: těžko se vyplácat šestákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
[: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
nezabijou, a pak možná,
[: jaké maj mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
[: kterej si voblikneš jednou-dvakrát, :]
jednou-dvakrát, naposledy,
[: zelený sukno je zkrvavený. :]
5. [: Kdejaké generál, kdejaké kaprál :]
[: s flintama lidi by do pole hnal, :]
do pole hnal proti sobě,
[: komu jsou metály platný v hrobě? :]

(poslední sloka o půltón výše)

TŘI ČUNÍCI

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
A
 tápají si v blátě cestou-necestou,
D
 kufry nemají, cestu neznají,
D
 vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
 tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
 ušima bimbají, žito kroupají,
 vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
 tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
 lidé zírají, důvod neznají,
 proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí
4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
 sednou ke studánce na vysoký břeh,
 ušima bimbají, kopýtka máchají,
 chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají: uí uí uí
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
 k sobě přitisknou se čumák na čumák,
 blesky bleskají, kapky pleskají,
 oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
 přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
 v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
 pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí

TISÍC MIL

G**Emi**

1. V nohách mám už tisíc mil,
Ami **C**
 stopy déšť a vítr smyl
Ami **D** **G D**
 a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, to malý bílý stavení.

3. Je tam stráň a příkraj sráz,
 modrá tůň a bobří hráz,
 tátá s mámou, kteří věřej dětskem snům.

4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

5. V nohách mám už tisíc mil,
 teď mi zbejvá jen pár chvil,
 cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

6.=2.

7. Kousek dál, a já to vím,
 uvidím už stoupat dým,
 šikmej štit střechy čnít k nebesům.

Emi **Ami** **D** **G**
 8.=4.+[: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

TRH VE SCARBOROUGH

Ami **G** **Ami**

1. Příteli máš do Scarborough jít,
C **Ami** **D** **Ami**
 dobře vím, že půjdeš tam rad,
Ami **C** **G**
 tam dívku najdi na Market street,
Ami **D** **G** **Ami**
 co chtěla dřív mou ženou se stát

2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
 za jehlu rýč však smí jenom brát,
 a místo příze měsíční svit,
 bude-li chtít, mou ženou se stát.

3. Až přijde máj a zavoní zem,
 šátek v písku přikaž jí prát,
 a ždímat v kvítku jabloňovém,
 bude-li chtít mou ženou se stát.

4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
 v něm se může na cestu dát,
 s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
 bude-li chtít mou ženou se stát.

5. Kde útes ční nad přívaly vln,
 zorej dva sáhy pro růží sad,
 za pluh ať slouží šípkový trn,
 budeš-li chtít mým mužem se stát.

6. Zorej ten sad a slzou ho skrop,
 chod' těm růžím na loutnu hrát,
 až začnou kvést, tak srpu se chop,
 budeš-li chtít mým mužem se stát.

7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
 druhé z růží pro mne nech stlát,
 jen pýchy své a boha se ptej,
 proč nechci víc tvou ženou se stát.

TŘI KŘÍŽE

Ami **G** **Emi**

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Ami **G** **Ami**

který v drápech má d'ábel sám,

bílou přídi Šalupa My Grave míří

k útesům, který znám.

C **G** **Emi**

R: Jen tři kříže z bílého kamení

Ami **G** **Emi** **Ami**

někdo do písku poskládal,

slzy v očích měl a v ruce znavený

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřich,

samý pití a rvačky jen,

chřestot nožů při kterým přejde smích,

srdce, kámen a jméno Sten.

R:

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený,

štěkot psa zněl, když jsem se smál,

druhej kříž mám a spím pod zemí,

že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,

Patty Rogers těm dvoum život vzal,

svědomí měl, vedle nich si klek,

Rec: Snad se chtěl jen modlit, vím, trestat je lidské,

ale odpouštět božské, snad mě tedy Bůh odpustí.

R: . . . lodní deník a v něm co jsem psal

TOULAVEJ

Ami

G

1. Někdo z vás, co chutnal dálku,

Ami

E

jeden z těch, co rozuměj

Ami

G

F

Ami

ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej.

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej,

tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej.

F

G

G7

C

R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát

F

G

F

na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem,

G

Ami

zapomněl hrát, zapomněl hrát.

2. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej

malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej.

Každej měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej,

je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně toulavej

R:

3. Vím, že jednou někdo přijde tiše pískne, no tak jdem
známí kluci ruku stisknou, řeknou vítej, toulavej.

Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zbolej,

celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej.

R: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát

vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy

si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Někdo z vás kdo chutnal dálku

VEČERNÍČEK

C

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

F C F C
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
G C
zamává čepičkou,

F C F C
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
G C
maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánum zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapiská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povídla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.

4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
že mu někdo v noci odnes vodní křesílko.
Strašlivý kocour Fous, Fištu, Pištu rád by kous
zatím prý smůlu má.
Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek
chytrější vyhrává.

5. Méďa Béďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najedou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

ZELENÉ PLÁNĚ

Ami **Dmi** **Ami** **E**

1. Tam, kde zem duní, pod kopyty stád
Ami **Dmi** **C** **G**
 znám plno vůní, co dejchám je tak rád
F **G** **C** **Ami**
 čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi **G** **C** **E**
 kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
Ami **Dmi** **Ami E** **Ami**
 rád žiju na ní v tý pláni zeleny.

2. Tam kde mlýn s pilou proud řeky hnal
 já měl svou milou a moc jsem o ni stál
 až přišlo psaní at' na ni nečekám
 prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
 sám z nenadání v ty pláni zelený.

F **G** **C**

3. Dál čistím chliv a lovím v ořeší
F **G** **C E**
 jen jako dřív mě žití netěší
Ami **Dmi**
 když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami **Dmi Ami** **E**
 prosím, at' ji poví, že mám v srdci troud

4. Kdo ví, až se doví, z větrnejch stran
 dál, že jen pro ni tu voní tymián
 vlak, hned ten ranní ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží
 sem, do mých dlaní, v tý pláni zelený.

VIKINGSKÁ

Ami

1. Když Tvé srdce čeli strachu,
Dmi **Ami**
v temnotě se nevzdáváš,

když se, spálen, zvedáš z prachu,
G **Ami**
za světlem se vydáváš

C **G**

R: |: Vítr ví, vítr ví,
C **G**
kterým směrem k novým břehům,
Dmi **Ami**
veslům, zdá se, nepoví,
G **Ami**
kdy se pažím uleví. :|

2. Šetří dechem, tam, kde nouzí
přítel není ohrožen,
spěchej však, bys dech měl ztratit,
k tomu, kdo Tě volá jen.

R: (bez repetice!)

3. Není nutná bílá kůže,
pročpak uhlem značená?
Chraň si rozum, čest a srdce,
jen to něco znamená.

R: (bez repetice!)

4. Sám-li plaveš napříč řekou,
brázdíš modrý oceán,
lehce ztratíš vzácné klíče
od Run, Erbů nebo Bran.

R: (bez repetice!)

5. Každá poutě má zátočinu,
kde lodě naše zakotví,
co však Viking na pevnině,
kdopak z nás jen, kdopak ví?

R:

LÉTO

Ami**Fmaj7****E****Ami**

1. Možná na mě léto působí, jeho vůně, chut' i žár,
Fmaj7 **C** **E** **Ami**
 že si chvílemi jako blázen či jak dítě připadám,
Fmaj7 **C**
 že si chvílemi jako blázen
G **E** **Ami** **F Dmi E**
 střípky léta v sobě střádám.

2. Provoněnými stráněmi chodím večer po špičkách,
 hladím dlaněmi drsnou kůru, kapky rosy počítám,
 hladím dlaněmi drsnou kůru, pod hvězdama
 hlavu skládám.

3. V horských tůních smeJVám ulic prach,
 zkouším ptačí písňe hrát,
 i když nemají slova žádná, pokouším se tisíckrát,
 i když nemají slova žádná, každá z nich svůj
 smysl skrývá.

4. Nedá se to říci básněmi, to samo léto píše v nás,
 je jich stále víc - stránek bílých,
 i když se to divný zdá,
 je jich stále víc - stránek bílých,
 které ještě popsat zbývá.

Ami**Fmaj7****E****Ami**

5: Možná na mě léto působí, jeho vůně, chut' i žár,
Fmaj7 **C**
 že si chvílemi jako blázen
G **E** **Ami**
 střípky léta v sobě střádám.

O STAVBĚ SVĚTA

C **E**

1. Hospodin-stavitel nakreslil kruh,
A**mi** **E**
 dole bud' voda, no a nadní vzduch,
F **C** **A7**
 fortel měl a k tomu píli i fór,
D7 **G**
 "glory-haleluja" zapěl andělské chór.

2. (Vzal) hřebíků pár a trámů,
 hřebíků pár a trámů,
 víte už, jak příběh začíná,
 každej to kdysi čet' v dějinách.

3. Když Noe viděl, že se kaboni,
 pár zeber sehnal a pár pakoni,
 přitesal trámy, pak vyztužil kýl,
 klidně mohlo tehdy pršet o pár let dýl.

4.=2.

5. Tak běžel čas a vývoj šel dál,
 Šalamoun král zem spravoval,
 vousy si pohladil, řek': povídám,
 teď hned tady postavte chrám!

6.=2.

7. Sám d'ábel se smál, ví asi svý,
 někdo má konečný řešení,
 máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž,
 nevinnému staví kříž, staví kříž.

8.=2.

HO, HO, WATANAY

D C D
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolibá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

ANDĚL

C Ami

C G7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

C Ami C G7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,

Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,

C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfémů.

C Ami C G7

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

C Ami G7 C Ami G7 (F) (G) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,
debatujíce o Bohu a hrani na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnici,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

GRÓNSKÁ PÍSEŇ

- D Emi A7 D**
1. Daleko na severu je Grónská zem,
D Emi A7 D
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
Emi G D
| : my bychom umrzli, jim není zima,
Emi A7 D
snídají nanuky a eskyma. :|
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
| : na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :|
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
| : medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :|
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na iglú hlavní medvěd:
| : "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :|
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
| : smíchem se otřásá celé iglú,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :|
6. Tak žijou vesele na severu,
strandu si dělají z teploměrů,
| : my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :|

HEJ ČLOVĚČE BOŽÍ

Ami **E**mi **A**mi **C** **G** **C**

1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
Ami **E**mi **A**mi **F** **G** **A**mi
 jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,
C **G** **C** **A**mi **E**mi **A**mi
 nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
 jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
 nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

3. Hej, člověče Boží, zahodils peníze,
 jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
 nedají ti najist, mám o tebe strach.

4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
 jakpak chceš v té zimě spát, čas je o Vánocích,
 světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.

5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
 dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
 cizí dítě porodí, mám o tebe strach.

6.=1.

F **G** **A**

*: Hej, člověče Boží ...

JARO

Ami **C** **G** **Ami**

1. My čekali jaro a zatím přišel mráz
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z vás
z hustých černých mraků se stále sypal sníh
jen vánice sílí poryvech ledových.

C **G**

2. Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá
Dmi **G**
do sýpek se raděj už nikdo nedívá
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále blíž.

3. To jednoho dne večer, to už jsem skoro spal
když vystrašenej souused na okno zaťukal
můj chlapec doma leží v horečkách vyvádí
já do města bych zajel, doktor snad poradí.

4. Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal
dříve než se rozjel, jsem ho ještě varoval
nejezdi naší zkratkou, je tam velkej sráz
a v tuhleté bouři tam snadno zlámeš vaz tak neriskuj

5. Na to smutný ráno dnes nerad vzpomínám
na tu hroznou chvíli když kůň se vrátil sám
trvalo to dlouho než se vítr utišil
na zasněžené pláně si každý pospíšil.

6. Jeli jsme tou zkratkou až k místu které znám
kterým bych té noci byl nejel ani sám
pak ho někdo spatřil jak leží pod srázem
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem
já klobouk sňal
někdy ten kdo spěchá se domů nevrací.

ZÍTRA RÁNO V PĚT

Emi **G**

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C **D7** **G** **E7**
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami **D7** **G** **Hmi** **Emi**
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami **H7** **Emi** **Ami, G, D, G, Hmi, Emi**
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami **H7** **Emi**
a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítra ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosim, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA

C G7 G C
 1. Jednou plác mě přes rameno Johny zvanej Knecht,
Ami Dmi G C
 mám pro tebe hochu v lochu moc fajnovej kšeft,
 objednal hned litr rumu a pak něžně řval,
 sbal se jedem na velryby prej až za Polár.

C G7 G C
 R: Výprava velrybářská, k břehům Grónska nezdařila se,
Ami Dmi G C
 protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

2. Briga zvaná malá Kitty kotví v zátoce,
 nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
 Vypluli jsme časně zrána, směr severní pól
 dřív než přístav zmizel z očí,
 každej byl namol.

R:

3. Na lod' padla jinovatka s ní třeskutej mráz,
 hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
 Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
 v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli už psal se příští rok,
 starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
 Místo velryb v grónském moři zajímal vás grog,
 tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
 stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
 S paluby pak slaněj vítr jeho tělo smet,
 máme velryb plný zuby na to vezmi jed.

R:

VODNÍK

D

1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,

A

vlasy jako vodník, pod šosem to zebe,

Emi**A7**

z kůže břízy když narodil se oheň,

D**Hni****A7**

vysuší jim promáčenej den.

2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,

indiánský hrátky starejch dobrejch časů,

večer zvedaj hlavu do rozsvícenejch hvězd,

lesem zazní písň dlouhejch cest.

3. Na krku svý znamení raka, kotvu, list,

na rukávech domovenky, z kterejch můžeš čist,

na srdci sem-tam záplata, jak život šel,

mlčej' k ohni, když se rozhořel.

D**A**

R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,

D**A**

vyzpívaný touhy kluků z měst plný bláznlivejch snů.

4. Jiný písň zazněj', než učili se zpívat,

jinak viděj svět než učili se dívat,

v celý přírodě se nenajde tak hned

tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.

5. A tak vyšlápli si ráнем a první listy stránek

popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,

hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,

co zítra na ně svět zas vymyslí.

R:

VŠECH VANDRÁKŮ MŮZA

G Fmaj7 G
 1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
Fmaj7 G Fmaj7 G
 a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
Fmaj7 G Fmaj7 G
 to nebyl hřich po nocích, než po kytaře sáhla,
Fmaj7 G Fmaj7 G
 tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

Emi D G C G
 R: Haleluja, zavírá se brána,
C G
 my zpívat chcem do rána,
C G
 než napadá sníh,
Emi D G C G
 haleluja, kteroupak si dáme,
C G
 než skončíme s ránem
C G
 na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demízónu dobré víno pila,
 pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
 až jeden pán v limuzíně začal po ni toužit,
 budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ni.

R:

3. Každou noc po milování skládala mu hity
 a kašlala na city, na obyčejnej lid,
 za pár dní tahle můza, dneska služka Mici
 skončila na ulici a pod mostem má byt.

R:

G Fmaj7 G
 4. Vratte nám, vratte nám tu všech vandráků múzu,
Fmaj7 G Fmaj7 G
 má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

NEZACHÁZEJ SLUNCE

G

Ami

1. Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,

D

C D

já mám potěšení na dalekéj cestě,

G

Hmi Emi G Ami D G

já mám potěšení na dalekéj cestě.

2. Já má potěšení mezi hory-doly,

[: žádnej neuvěří, co je mezi námi. :]

3. Mezi náma dvouma láска nejstálejší,

[: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]

4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,

[: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :]

5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,

[: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

Emi

D

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
Emi **Hmi**
žádný princ tam v lesích ptáky neloví.
Emi **D**
Ještě spí a spí a spí dívka zakletá
Emi **Hmi**
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

G **A7** **Emi**

R: To se schválne dětem říká,
C **D** **G** **Hmi**
aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
Emi **D** **G** **H7** **C**
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
A **H7** **Emi**
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání?
Kdo si dívku pobledlou vezme za paní?
Vyjdi zítra za ni a nevěř pohádkám,
žádny princ už není, musíš tam jít sám.

R:

Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
|:čeká dívka dál, spí tam v růžích:|.

SVOBODNÁ ZEM

C

1. Řekl Mojžíš lidu svému přisel čas,
A**m****i** **F** **G**
 dnes v noci tiše vytratí se každý z nás,
C **F** **C** **G** **C**
 mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou každý atď s tím počítá,
 že naše cesta ke štěstí je trnitá,
 mává, mává nám všem svobodná zem.

R: | : Kdo se bojí vodou jít, ten podle
 tónu Faraónu musí žít,
 mává, mává nám všem svobodná zem: |

3. Až první krůček vody bude za námi,
 tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,
 mává, mává

4. a ten den na to všem potomkům ukáže,
 že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže, mává
 mává, mává.

R:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
 atď každý ví, že rozhodnout se musí sám, mává

R:

LÁSKO MÁ JÁ STŮŇU

Ami **Emi**

1. Já, ač mám spánek bezesný,
 D **E** **Ami**
mě včera sen se zdál,
i když už dávno nejsem s ním,
mě navštívil sám král.

C **G**

R: Řekl: "lásko má já stůňu,
 Dmi **Ami**
svoji pýchu já jen hrál,
 C **C7** **F** **Dmi**
kvůli vám se vzdávám trůnu,
 C **G** **C(E)**
klenotů i katedrál"

2. Ač den mám vždycky poklidný,
dnes nevím kudy kam,
a trápí mě sen ošidný
a trápí mě král sám.

R:

POHÁDKA

G C D G Ami G D G C D G Ami G Emi C D G Ami G D ...

Rec: Takhle nějak to bylo:
jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím
v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu,
na krku pletenou šálu,
Dědové Vševedi okolo Popelky
žvatlavě slibují šaty a kabelky,
každý si odnáší kousíček úsměvu,
dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k veliké veselce,
paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola
pletou se letícím kočárům pod kola,
Šmudla si přivezl v odřeném wartburgu
kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů,
"Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!",
dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

G D Emi Hmi/D

R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
C Hmi/D
všichni tě mezi sebe zvou
C D G Emi Hmi/D C G D
a já jsem tu proto, abys šel.

Rec: Na plný obrátky letíme světem,
všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky,
sudičky sesmolí kádrový posudky,
obložen prošlými dlužními úpisý,
koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
jak se mi za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

R:

R:

ROSA NA KOLEJÍCH

C **F6 F#6 G6** **G** **C**
 1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
C **F6 F#6 G6** **G** **C**
 tak se vracím k svýmu nádraží, abych šel zas dál,
F6 **G** **Ami** **Cdim**
 přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
F6 F#6 G6 **C**
 podivnej pták, pták nebo mrak.

C **F6 F#6 G6** **C**
 R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
F6 **G6** **C**
 vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,
F6 **G6** **C**
 telegrafní dráty hrajou ti už léta,
F6 F#6 G6 F#6 F6 **C**
 to nekonečně dlouhý monotónní blues.
F6 F#6 G6 **F#6 F C**
 R: Je ráno, je ráno, | :nohama stíráš rosu na kolejích: |

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
 co si radši počkaj až se setmí a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
 celej svůj dům, děku a rum.

R:

RŮŽE Z PAPÍRU

Dmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám,
E7 **Gmi**
 a teď nemám, nemám klid,
Ami **Dmi**
 hlava třeští, asi tě mám rád,
E7 **Gmi**
 stále někdo říká, vzbud' se, věčně trhá nit,
Ami **Dmi**
 studenou sprchu měl bych si dát.

D7**Gmi**

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C7 **F** **A**
 dala sis ji do vlasu, kde hladívám tě já,
Dmi **Gmi**
 v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Ami **Dmi**
 že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
 tak jsem asi jinej, teď to víš.
 Možná trochu zvláštní, v dnešní době, no tak at',
 třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

SEDM ŽLUTÝCH KAMÍNKŮ

G**C****D****G**

1. Sedíš tu a posloucháš, jak řeka hučí tmou
mluvit stříbro, mlčet zlato, tak mlčím s tebou.

C

R: Sedm žlutých kamínků

D **G**
mám na dlani

C

Sedm žlutých kamínků

D **G**
a sedm svítání.

2. Divíš se, co znamená těch sedm kamenů
já ti na to odpovím, že sedm dlouhých dnů.

R:

3. Až odjedeš mi do dálí, co mi zůstane
každej den jeden kamínek v řece utone.

R:

4. Až konečně den poslední za hory zapadne,
tu u řeky se sejdeme, ruce si podáme.

R:

nebo D, G, A, D

RINGO DING

- D A G A**
1. Za mořem nejhlubším, za horou vysokou
D A G A
za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
G A
křídla vran, tisíc bran,
G E A D
devět řek, vede tam, poslouchej,
2. Za bránou tisící, tam zvonková je zem
a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
pro váš pláč, pro váš smích,
ringo-o-ding i pro váš hřich, poslouchej.
3. V ulicích z perletí a lístků okvětních,
domečky skleněné a z křidel motýlích,
barevný vodopád má barev víc,
než můžeš znát, poslouchej.
4. A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
když se stane neštěstí svým zvonkem zazvoní,
|: ring-o-ding:| poslouchej.
5. Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
auta se vyhnout a kdo nemoh, může vstát,
|: ring-o-ding:| poslouchej.
6. Přichází i mezi nás i mezi námi jsou,
na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
zazvoní, když přijde čas,
kde mlčky stál, každý z nás, poslouchej.
7. Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
pro vlásky holčiček a ouška chlapečků,
|: ring-o-ding:| poslouchej.
8. Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
pro vášposlouchej.
9. Ringo, ding – do odeznění

OKOŘ

D

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta
A **D**
 vroubená je stromama.

Když jdu po ní v létě samoten na světě
A **D**
 sotva pletu nohama.

G **D** **A**
 Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad
D
 tam se sešli trempí hladoví a sešli
A **D**
 začali si notovat.

D **A**

- R: Na hradě Okoři světla již nehoří

D **A** **D**
 bílá paní šla už dávno spát.

D **A** **D**
 Ta měla ve zvyku dle svého budíku
 o půlnoci chodit strašivat.

G **D**
 Od těch dob co jsou tam trampové
A
 nesmí z hradu pryč.

D **A** **D**
 Žije si tam v podhradí, se šerifem vyvádí
 on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla ze zpráva
 že byl Okoř vykrazen.

Nikdo neví do dnes, kdo to tenkrát odnes
 nikdo nebyl dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš
 s bílou paní v kostnici.

Místo aby hlídal, zuřivě jí líbal
 dostal z toho zimnici.

nebo D=G, A=D7, G=C

DIVOKÉJ HORSKEJ TYMIÁN

D G D

1. Dál za vozem spolu šlapem

G D

někdo rád a někdo zmaten

G F#mi

kdo se vrací není sám

Emi G

je to věc když pro nás voní

D G D

z hor divokej tymián.

2. Léto zůstaň dlouho s námi

dlouho hřej a spal nám rány

až po okraj naplň džbán

je to věc když pro nás voní

z hor divokej tymián.

G D

R: Podívej jak málo stačí

G F#mi

když do vázy natrhám

Emi G

bílou nocí k milování

D G D

z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou prachem

někdy krokem někdy trapem

kdo se vrací dolů k nám

je to věc když pro nás voní

z hor divokej tymián.

R:

VODNÍK

C

1. Šel jsem jednou sám

Ami

lesní tišinou

C

měsíc svítil

Ami

na cestu mou

G

když tu náhle zřím

C

postavu malou.

2. Oči velké má

a dlouhej nos

kabát zelený

věčně mokrej šos

tak jsem pochopil,

že to vodník byl.

3. On praví mi

vodník zelený

mám tři ženy

je to k zbláznění

každá chce dnes

se mnou jít na ples.

4. Já nepůjdu

jó na ten bál

čert aby ty

ženský vzal

já je znám

já je dobře znám.

HLÍDAČ KRAV

G (D)

1. Když jsem byl malý říkali mi naši
Dobře se uč a jez chytrou kaší
C (G) D (A) G (D)
až jednou vyrosteš budeš doktorem práv

2. Takový doktor sedí pěkně v suchu
bere velký peníze a škrábe se v uchu
 já jim ale na to řek Chci být hlídačem krav

G (E)

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře
jíst kaštany mýt se v lavoře
C (A) D (H)
od rána po celý den
G (EAE)
zpívat si jen
Zpívat si Pam pam padam pam ...

3. K Vánocům mi kupovali hromady knih
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl jak se hlídají krávy

4. Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech
každý na mě hleděl jako na pytel blech
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

R:

5. Dnes už jsem starší a vím co vím
mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy

6. S nohami křížem a rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

R:

AMNESTIE

C Ami G

1. Vnikl mi do bytu orangutan,
C Ami G
ukrad' mi vařič na propanbutan,
Gmi A Dmi
čeho se člověk dnes nedožije,
C F C Fmaj7
v ZOO je od rána amnestie.

2. Koukám, jak v prádelním koší lama
probírá se mýma košilama,
na WC mýval si pracky myje,
v ZOO je od rána amnestie.

3. V kuchyni huláká chameleón,
že kávu pro všechny namele on,
tapíři ničí tapiserie,
v ZOO je od rána amnestie.

4. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.

5. Piraně ve vaně z tety Majky
robia si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.

6. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémie,
v ZOO je od rána amnestie.

7. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nezklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

KVĚTINA

G **C G**

1. Na louce vyrostla květina

C G

nebývalého druhu.

C G

Když si ji nakrájíš do vína,

C G

uvidíš v pokoji duhu.

2. Marně jsem listoval v herbáři,
vypadá trochu jak jetel,
roste jen od srpna do září,
na to je třeba brát zřetel.

Ami7 D7 G Emi

R: Míti svou duhu kapesní,

Ami7 D7 G

to je dnes určitě terno.

Ami7 D7 G Emi

Duhová štáva kape z ní,
D#7 D
utopí v sobě to chladno a černo.

3. Možná si tukáte na čelo,
to už máš, Plíhale, z pití.
Jenže proč by se, krucinál, nesmělo
vysnít si kouzelný kvítí.

R: Míti svou duhu kapesní,

to je dnes určitě terno.

Nebud'me, přátelé, adresní,

ale kdo dělá to chladno a černo?

4. Lepší je fušovat do kytek,
když nám ten svět nějak zešed',
nežli se ztřískat jak dobytek
a pak se řezat a věset.

5. Na louce vyrostla květina,
lalalalalalala ...

BEDNA OD WHISKY

Ami **C** **Ami** **E**
 1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
 Ami **C** **Ami** **E** **Ami**
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
 C **Ami** **E**
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
 Ami **C** **Ami** **E** **A**
 tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A **D** **E** **A**
 R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
 D **E** **A**
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 D **E** **A**
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 D **E** **Ami**
 tak kopni do tý bedny, at' na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypity,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
 a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisku pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny!

CESTA

Ami

G **A**mi

1. Když hrad je pln chladných rozvalin

C

D **A**mi

a ze střech shozzen každý trám,

C

F **A**mi

z bohatství zbývá jenom stín,

Dmi

E

Ami , **D** , **A**mi

- na cestu se dám, kam se dám?

2. Mé kroky míří tou krajinou,

pustou nebo hostinnou,

kdo čestný není, musí jít,

- na cestu se dám, kam se dám?

3. Já přešel louky i pouští svět,

i kraj, kam radost pohlédnout,

za všecku krásu domů smět,

- na cestu se dám, kam se dám?

4. Bohatství získat je těžší snad,

než bujně hřebce osedlat,

však ještě víc čest jménu dát,

- na cestu se dám, kam se dám?

5. I dlouhá cesta přec konce má,

jako by loučí jiskry zřím,

čest svému jménu navrátím,

- na cestu se dám, tam se dám.

6. Když hrad je pln chladných rozvalin

a ze střech shozzen každý trám,

čest svému jménu navrátím,

- na cestu se dám...

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY

Ami**C**

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,

Ami**G E**

co podporujou dobrou náladu, aů,

Ami**D****Dmi**

hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,

Ami**E****Ami (G)**

v noci chodit strašit do hradu, aů.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,

v bílé plachtě chodím pozadu, aů,

úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů.

C**E**

R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,

Ami**F****C****G**

má drahá, dej mi víc své lásky, aů,

C**E**

já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Ami**F****C****E**

já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,

mi dokonale zvednul náladu, aů,

natrhlám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky

zamknu si na sedm západů, aů.

R:

4.=3.

КУТКА

D G D
1. Otvíram lásku na stránce "rád",

A **D**
přišel jsem, milá má, něco ti dát,

G zeptat se, co děláš a jakej byl den,

A pohladit tvář, tu kytku si vem.

D **G** **D**
R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,

A **D**
jestli má touha tě neporání,

G **D**
ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,

A s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

MAMUTI

D

1. Přišel pravěk zas o něco dříve,

G

D

a s ním vítr přines' mamuty,

Hmi

F#mi

jejich dusot už je slyšet z dálky,

G

D

bude žrádlo na tuty.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,

pak přišel očekávaný den,

bylo slyšet těžkou tupou ránu,

už je tam, nemůže ven.

Hmi **F#mi** **G**

D

R: Mamuti, mamuti, na kořinky, na bobule seru ti,

G

F#mi

Hmi

kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,

G

D

přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,

kouká mu jen špička chobotu,

chytrou lstí my přemohli jsme zvíře

časně ráno v sobotu.

4. Celej tejden ležíme a žerem,

nemáme už na nic náladu,

mastný brady tiše svítí šerem

a já toužím zase po hladu.

R:

PÍSEK

Ami D G E7

1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,

Dmi E7 Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,

Dmi G
[: ani vodu nepřeliješ sítěm,

C C/H Ami
někdy je strašně málo chtít,

Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]

2. Pevnou vůlí taky přiliš neoplýváš,

zdá se, že neminiš mě vážně brát.

[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechnen dávno pryč,

(F)

a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]

3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,

vím, že se leccos těžko obchází,

[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,

ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]

4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,

stejně ti dlaně prázdný zůstanou,

ani vodu nepřeliješ sítěm,

někdy je strašně málo chtít,

já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

PRAMÍNEK VLASŮ

D Hmi Emi A

1. Až měsíc rozlije světlo své po kraji

D Hmi Emi A

a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,

D Hmi Emi A

pramínek vlasů jí ustříhnu potají,

D G7 D A7 (-)

komu - no přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
 já blázen pod polštář chci si ho dát,
 ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.

C D

R: O sny mě připraví teprve svítání,

C D

zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,

G7 D

od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,

Bb7 A7

nový den nůžkama odstřihne tebe.

4. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
 zbude tu po tobě pramínek vlasů,
 nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
 je totiž neděle a mám dost času,

G7 D G7 A7 D

je totiž neděle a mám dost času.

PTÁČATA

G

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,

C**G**

s kytarou na zádech, strun už jen pět,
D7
hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.

C**G**

R: Víš, holky těžší to maj',
Ami C
víš, holky těžší to maj'.

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

R:

4.=1.

ZÁTOKA PLÁŇAT

R: Veliké tajemství skrývá
ta naše zátoka pláňat
a jaké to nikdo nepoví,
stačí že ty jsi tu s námi.

1. Každý rok se tu sejdeme
a s námi i někdo další
však tulácká tlupa kamarádů
je vždy o něco starší.
Tak vydej se s námi dál
hledat krásné příběhy
Možná že budeš král
nebo zavřený ve věži.

R:

2. Pomalu se blíží noc
v hlavě toho máme moc
metazáci vlajku berou
zrovna hlídá Vladěka s Klárou.
Píšťalka rychle zapiští
Michal ze stanu hned sviští.
Všichni už jsou na nohou
vlajku si nechat vzít nemohou.

R:

3. Tak pojď hned k nám a
Tulák budeš sám.

MRZUTÝ KRÁL

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

- C G Ami Emi
1. Krajina panství, vesniček, hradů,
F C G C
kolik jen sáhů má do hranic?
C G Ami Emi
Projdeš tam lehce, než brána se zavře,
F B E Ami
zpátky je cesty ještě víc.

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

2. Klíčem je úsměv, který je třeba
na rtech všem smutným vykouzlit,
klíč ale nenajdeš na prvném kroku,
nevede k němu každá nit.

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

- E7 Ami G C
R: Nechce se zpívat, když srdce puká
G C G E
a pohled na Tebe pálí.
Ami Emi Ami Emi
Jak mám notovat svojí písničku?
Ami Emi H7 Emi
Nebud' už mrzutý, králi!

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

3. Ať zpívá slavík v korunách stromů,
nebo mi loutna v rukou zní,
ať cestou do světa nebo jen domů,
úsměv Ti na rtech vykouzlí.

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

4. Zdá se, že robota zabírá času,
že Ti na úsměv nezbývá,
vytrvej ty, kdo chceš rozesmát krále,
pod rouškou tmy radost ukryvá.

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

R:

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

BLÁTO

Ami D G E7

1. Jenom bláto prosíváme mezi zuby,

Dmi E7 Ami G C

stejně nám ksichty černý zůstanou.

Dmi G

|:Ani vodu nepřeliješ rýčem,

C C/H Ami

někdy je strašně málo chtít,

Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)

ani my nejsme z těch, co po těžký práci nevstanou.:|

2. Pevnou půdou břeh tu příliš neoplývá,

zdá se, že potok nemíní nás vážně brát.

|:Kolik práce nám tu ještě zbývá,

nebo je všechna dálno pryč,

z čím se to tu vlastně máme stále prát?:|

3. V trsu tráva před rýčem nám v cestě stojí,

vím, že se leccos těžko prochází.

|:Radši zkusím někde jiný výkop,

který bude lepší průtok mít,

ale už teď si můžem říct, že nám to neschází. :|

4. Toto bláto prosívám ho mezi prsty,

stejně ti nohy háklý zůstanou.

|:Ani vodu nevyliješ z boty,

někdy je dobré další mít,

ale my nejsme z těch co v těžkým blátě uvíznou! :|

V DEVĚT HODIN DVACET PĚT

G Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G
 R: Vap tap tap ...

Cmi **F**
 1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

G# **G** **G7**
 ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Cmi **F**
 v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěsti,
G# **G** **G7**
 já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiném městě.

C7
 Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Fmi
 že staviš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

Bb **G**
 zadní otevřená, zadní otevřená,

C7
 já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Fmi
 to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

Bb **G**
 že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
 může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
 já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
 já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
 Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
 já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
 láска nerezaví, láска nerezaví,
 ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
 byl odměřený moc, na vlivný slovo skoupý,
 už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

LABUTÍ KŘIK

C

C7

1. Přišel podzim zas o něco dříve,

F

C

a s ním vítr přines' labutě,

Ami

Emi

modrou řekou byla slyšet píseň,

F

C

třepetání perutě.

2. Celý měsíc tak si spolu hrály,

potom přišel ten osudný den,

bylo slyšet divné poušmání

rezavého nože jen.

3. Pak zmizela loďka v zátočině,

na ní zvonil zabijácký smích,

toho muže nikdo nedohoní,

kroky v blátě smyje sníh.

Ami

Emi

F

C

R: Labuti, labuti, vrat se zpátky na svou řeku, labuti,

F

Ami

Emi

stýská se mi po tvém křiku a mám na jazyku,

F

G

s kým že tvoje láska odletí.

4. Tak tu leží a je celá bílá,

ještě dýchá v teplé náruči,

nebojí se, je jak nikdy tichá,

nevola a nekřičí.

5. Pláče nebe a na modré řece

její láska plave opodál,

a já nevím, zase jednou nevím,

kam bych ty svý oči dal.

R:

R:

STARÝ PŘÍBĚH

C**Fmaj7****C****Fmaj7**

1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,

C**Emi****F****G**

dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

C E F D7**C****Fmaj7 C Fmaj7 C**

*: Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,

že naše cesta ke štěstí je trnitá.

*:

C

R: Kdo se bojí vodou jít,

G

ten podle tónů faraónů musí žít.

*:

3. Až první krůček bude jednou za námi,

tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

*:

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,

že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

*:

R:

*:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,

ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

*:

R:

STÁNKY

D G

1. U stánků na levnou krásu

D Edim

postávaj' a smějou se času,

D

A

D

s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,

uteče den jak večerní zprávy,

neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

D7 G A

R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,

D Gmi

tak málo je, málo je lásky,

D

A

D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu

postávaj', a ze slov a hlasů

poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

Soudný den

Ami

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
G
zdál se mi sen o poslední pouti,
Ami
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
Emi Ami
v ten soudný den.
2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.
3. Stůj, nechod' dál, času už je málo,
stůj, nechod' dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechod' dál, otevři se, skálo,
v ten soudný den.
4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

Ami

- R: Soudí, soudí pány, slouhy,
G
soudí, soudí hříšné touhy,
Ami H E
soudí, soudí, výčet pouhý, á ...

Ami

5. Vtom se probudiš, to byl jen sen,
F
vtom se probudiš, to byl jen sen,
Dmi
vtom se probudiš, to byl jen sen,
Ami E Ami
jen pouhý sen.

6.=1.

Ami

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
G
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Ami F
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:
Ami E Ami
je soudný den!

SLAVÍCI Z MADRIDU

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

E **Ami**
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E **Ami**
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E **Ami**
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E **Ami**
kdo chce, ten může jít, já si dá dám sklenici vína.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dá dám sklenici vína.

R:

SHANE

Ami**G****Ami**

Tam někde v dálce oheň kvet', a tak jsem k němu jel,
G **F** **E**

jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl,
F **G** **F** **E**

ten starík s tváří vrásčitou jak dubové kmen
Ami **G** **Ami**

vyprávěl pověst letitou o střelci jménem Shane.

G **Ami** **G** **Ami**

R: Byl to Shane, byl to Shane.

Je v kraji klid, však bejval čas, kdy Reed tu s bandou vlád
 všem při tom jménu běhal mráz a nikdo nemoh' spát,
 Reed zabíjel a všechno bral, všechno včetně žen,
 a strašlivě se začal smát, když slyšel jméno Shane.

R:

Shane, to je zlý svědomí lumpů jako Reed,
 i když je člověk jako my, tak líp se umí bít,
 a pak nám pastor vyjevil, že měl dnes živej sen,
 a den nato se objevil střelec jménem Shane.

R:

Měl tváře prachem šedivý a oči jako len,
 měl divný jméno mazlivý, on jmenoval se Shane,
 my všichni na něj koukali, co se bude dít,
 pak jména svý jsme říkali, a on dal koni pít.

R:

Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám,
 a unavenej na zem pad' k žlutejm diviznám,
 a pak se zdvih', řek' :"Už jsem fit," jen trochu přitom zív',
 a řek' nám, že jde vyčistit ten Augiášuv chlív.

R:

A v saloonu tou dobou Reed se svojí bandou byl,
 ten Reed by jistě přestal pít, kdyby vytušil,
 že dostane ho pistolník s očima jako len,
 štíhlej jako řeholník, muž toho jména Shane.

R:

Shane bouchačku si spustil níž, než do saloonu vlez',
 a my nad ním dělali kříž, vidíme to jako dnes,
 a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran,
 a tím, že rány zazněly, zhas' celej Reedův klan.

R:

Shane vyšel ven, měl pevněj krok a řek' :"Je hotovo,"
 však rudá krev mu barví bok, on měl v něm olovo,
 pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej cejn,
 a v saloonu byl mrtvej klid, on jmenoval se Shane.

R:

Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad,
 i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát,
 my dali jsme si po loku, starík spí už svůj sen,
 jen já mám jizvu na boku a mý jméno je Shane.

R: 2x

SEDMIKRÁSKA

Hmi

1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký

Emi**Hmi**

druhému se ptal, zda na něj myslí,

F#7**Hmi**

vzpomíná, má-nemá rád.

2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá, pospíchej, ať nebolí to tak.

H7

R: Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,

Emi

prostor se zúžil na má dátí - dál,

A

jak mokrá sirká připadáš si zbytečná,

D**F#7**

jak zapálený trsy trav.

3. Uschla kytka na kamenech, vezmi ji
a v knížce nech ji,
pro vzpomínu u básniček,
že kterých ti po večerech čet'.

R:

4.=1.

ZVONÍK

Emi **C**

1. Na věži houpá se zvon

D **Emi**

a pod ním stojí právě on,

C

byl zvoníkem z povolání

D **Emi**

a měl jedno velikánský přání.

Emi **C**

R: Olovo na lidi olovo na lidi dát,

D **Emi**

já Quasimodo z Notterdamme,

Emi

trámy a kamení, trámy a kamení

C **D** **Emi**

jen dolů ven na lidi dám.

2. Každý ráno provaz do ruky bral,

aby svý zvony rozhoupal,

zvony ty krásný zvony,

který tolik miloval.

R:

3. Ten zvoník měl rád cikánku,

krásnou cikánku, jako květ,

ona mu však jeho lásku,

věrnou lásku nechtěla oplácet.

R:

Soudnej den

1. Zdál se mi sen, že se zámek hroutí,
zdál se mi sen, že jsem sněd dva brouky,
zdál se mi sen, že se na mě koukli,
v ten soudnej den.

2. Kam běžet mám, zámek na mě spadne,
kam běžet mám, polívka rychle chladne,
kam běžet mám, čaje už je na dně,
v ten soudnej den.

3. Běž, spěchej dál, špaget už je málo,
běž, spěchej dál, míň než by se zdálo,
běž spěchej dál, otevři se skálo,
v ten soudnej den.

4. Brouk Tě zavolá, máš vloček plný zuby,
Brouk Tě zavolá, už vylítly Ti z huby,
Brouk Tě zavolá, už lepidlo je z Kuby,
v ten soudnej den.

5. = 1.

6. Zdál se mi sen, já ležím ve spacáku,
zdál se mi sen, už je konec Tuláků,
zdál se mi sen, já podřezal jsem lávku,
Je soudnej den.

R:- "

ZACHRAŇTE KONĚ

Emi**Ami7**

1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,

C**D****G C H7**

věř mi, koně pláčou, povídám,

Emi**Ami7**

to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly

C**H7****Emi**

hejna kohoutů, a bůhví kam.

G**Hmi****C**

R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G**Hmi****C**

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

Ami**C**

než přišla chvíle, kdy hřívý bílé

Ami**H7 (D7)**

pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,

já viděl, jak to hřibě umírá,

klisna u něj a smuteční děj se odbývá,

jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

G**Hmi****C**

R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G**Hmi****C**

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

G**Hmi****C**

zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

Emi

zachraňte koně ..

KDO VCHÁZÍ DO TVÝCH SNŮ

G **Hmi**
 Tvůj krok je lehký jako dech,
C **D**
 kudy jdeš, tam začíná bál,
G **Hmi**
 šaty tvé, ty šila tvá máma,
C **D**
 nemáš prsten, kdo by ti jej dal, nevím sám.

Tvým bytem je studentská kolej, jedna postel, gramofon,
 Ringo Starr se z obrázku dívá, já bych snad, co vidí jen on, viděl rád.

R:

G **Hmi**
 Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
C **D**
 když nemůžeš v noci spát,
G **Hmi**
 komu patří ty kroky, co slýcháš,
C **D**
 a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.

Co znám, to jsou známky z tvých zkoušek, a vím, že máš ráda beat
 a líbí se ti Salvátor Dalí, jen pro lásku chtěla bys žít, milovat.

Pojedeš na prázdniny k moři, až tam, kde slunce má chrám,
 jeho paprskům dáš svoje tělo a dál se jen věnuješ hrám milostným, a ty já znám.

Když pak napadne sníh, pojedeš do hor se svou partou ze školních let,
 přítel máš víc, než bývá zvykem, ale žádný z nich nezná tvůj svět, netuší.

R:

Kdo vchází do tvých snů, má lásko, když nemůžeš v noci spát,
 čí jsou ty kroky, co slýcháš, a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.

Tvůj stín, to je stín něžných písni, tvá dlaň je tajemství víl,
 kdo slýchá tvůj hlas, ten je ztracen, ten se navždy polapil, úsměv tvůj, to je ta past.

Ten pán, co prý si tě vezme, musí být multimilionář,
 říkáš to všem tak vážně, že ti věří, jen já stále pročítám snář a hledám v něm.

R:

Kdo vchází do tvých snů, má lásko, když nemůžeš v noci spát,
 komu patří ty kroky, co slýcháš, a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.

Já tu čekám, až vrátíš se z toulek, ty dálky nevedou dál,
 ať chceš nebo nechceš, tak končí, a vítr nikdo nespoutal, ani já.

Pojď jednou ke mně blíž, jedenkrát, a já ti povím, kdo vlastně jsem,
 vypni gramofon, nech té hry, zanech přátel, slétni z oblak na pevnou zem, tiše
 stůj a poslouchej.

R:

To já vcházím do tvých snů, má lásko, když nemůžeš v noci spát,
 a mé jsou ty kroky, co slýcháš, jen myšlenky tvé chtěl bych znát ...

AMAZONKA

A

1. Byly krásný naše plány,
C#mi
 byla jsi můj celej svět,
Hmi **A**
 čas je vzal a nechal rány,
Hmi **E**
 starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
 ale život utíká,
 už na "táto" slyší jinej,
 i když si tak neříká.

A

- R: Nebe modrý zrcadlí se
F#7 **Hmi**
 v řece, která všechno ví,
A
 stejnou barvu jako měly
Hmi **E**
 tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
 všude, kde jsem s tebou byl,
 "Amazonka" říkávali,
 a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
 pod rukama utíká
 vedly k tomu, že ti nikdo
 "Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
 jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek,
 nosit dáls' ho nechtěla.

- R: Ted' jsi víla z paneláku,
 samá dečka, samej krám,
 já si přál jen, abys byla
 pořád stejná, přísahám,
Hmi **A**
 pořád stejná, přísahám.

KDYŽ MNĚ BRALI ZA VOJÁKA

Ami**C G****C**

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,

Dmi **Ami**

vypadal jsem jako blbec,

E F G C G

jak i všichni dokola, -la, -la, -la,

Ami E Ami

jak i všichni dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti,

jak mám správný voják býti

a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,

a svou zemi chrániti.

3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,

vzpomněl jsem si na svou milou,

krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,

krásně jsem si zabulil.

4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,

po chodbě furt někdo chodil,

tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,

tak nebylo z toho nic.

5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,

protože mladá holka lásku potřebuje,

tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,

tak si k lásce pomohla.

6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,

řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,

tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,

tak se sbalit nechala.

7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,

nashledanou, pane Fráňo Šrámku,

pisnička už skončila, -la, -la, -la,

jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?

No nic moc extra nebyla.

ŽIVOT JE JEN NÁHODA

G C G

1. Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahore

C Cmi G D7 G
život plyně jak voda a smrt je jako more

2. Kazdy k moři dopluje, někdo drive a někdo později
kdo v životě miluje ať neztrácí naději

C G C G

3. Až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí

A7 D7
zlaté rybky vylétnou nad mraky a pak porozumíš

4. že je život jak voda, kterou láska ve vino promění
láska že je náhoda a bez ni štěstí není

PROKLATEJ VŮZ

C G Ami F Emi G
S: Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,

C F C G C F C G
tak ještě par dlouhejch mil zbývá nám ,tam je cil.

C F C F C
A tam zpívej o Santa Cruze

F C
R: Polykej whisky a zvířenej prach

G C
nesmi nás porazit strach,
F C
až přejedem tamhle ten pískovej plat

G C
pak nemusíš se už rudochu bát

Rec 1: Georgi já se hrozně bojím Indiánů.

Zatáhni plachtu ženo a mlč.

S: Jen tři bytelný kola

R:

Rec 2: Tatínu, tatínu já už mám plnej nočníček.

Proboha synku to není nočníček, ale soudek s prachem.

S: Jen dvě bytelný kola

R:

Rec 3: Synu, synu, vždyť jedeme jak s hnojem.

Jó, koho jsem si naložil toho si vezu.

S: Jen jedno bytelný kola

R:

Rec 4: Georgi já opravdu hrozně bojím Indiánů.

Ženo, dej už pokoj zatáhni plachtu a konečně mlč.

S: Už ani jedno bytelný kolo

R:

Rec 5: Výkřiky indiánů a zděšení osadníků.

STRČ PRST SKRZ KRK

G

R: "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

D

"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

G

"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

D**G**

bude z tebe zpěvák velikej, bá jo.

G

1. Na cvičišti čtyři svišti piští,

D

na cvičišti čtyři svišti piští,

G

na cvičišti čtyři svišti piští,

D**G**

těším se na lekci příští, ach jo.

R:

2. Dalajláma v lomu láme slámu,

dalajláma v lomu láme slámu,

dalajláma v lomu láme slámu,

já si na tom jazyk zlámu, ach jo.

R:

3. Jak Julie olejuje koleje,

jak Julie olejuje koleje,

jak Julie olejuje koleje,

smrtelný pot ze mě leje, votři mě.

R:

4. Ted' už umím "kaplan plakal v kapli",

ted' už umím "kaplan plakal v kapli",

ted' už umím "kaplan plakal v kapli",

hlasivky se mi už naply, ach jo.

R:

ŠAŠKOVÉ POČMÁRANÍ

C **H7**
Kouknete na toho fintila
Dmi7 **G7**
pod krkem žlutého motýla
Dmi7 **G7**
zelený klobouček do týla
D7 **G7** **C** **G+**
šoupne si na bílou pleš.

I když ten tralalák padá mi
hlavně že vyhrávám barvami
hlavně že vyhrávám barvami
D7 **G7** **C** **C7**
zase jsem šťastnej jak veš.

F **Fmi** **C** **C7**
Co po mne chceš pravdu či lež zkus ty dvě rozeznat a pak se směj
F **Fmi** **Emi** **Ebdim** **Dmi7** **G7**
barevný svět láme mi hřbet presto chci být šašek počmáranej.

Ucho mu hryžou jak oplatku
s rozběhem kopou ho do zadku
tvrděj že všechno je v pořádku
když mu daj mizernej plat.

Když ale koukám se na lidi
všechno tak černě zas nevidím
všechno tak černě zas nevidím
ještě se dovedem smát.

Ne že se snad není co bát úzkost má tlapy jak Cassius Clay
ten věčný strach na miskách vah převážit chce šašek počmáranej.

Kampak chcem ve veku rozumu
strkat prý své nosy na gumu
určitě od rumu z konzumu
tak strašně červené jsou.

Ptám se však tebe náš osude
co bude až tady nebude
co bude až tady nebude
dojemně pitomá show.

Bláhová show šaškové jdou barevnou naději vytřískat z ní
hledáme brod uprostřed vod my věční šaškové počmáraní.

Ptám se však tebe náš osude
co bude až tady nebude
co bude až tady nebude
dojemně pitomá show.

TULIPÁN

Ami **C** **D**mi **F** (C,D,**EE**,E,D,CC)
 Ani nevím kdy to bylo, kdy se tohle přihodilo,

Dmi **G** **E** **(solo E,F,E,D,C,H)**
 že jsem na ni zrovna tenkrát zavolal.

Pockej děvče, už je tma, nebojíš se jit tak samá,
 jestli chces, tak já pujdu s tebou dál.

Zepatala se nac ta slova, polibila mě a pak znova,
 a do ruky mi pak dala tulipan.

Tak mi neco povidej, rekla nebud na mě zlej,
 já v te chvíli nevedel jsem co ji rict.

Kazdou chvili byla jina, tezko se na ni zapomina,
 na ty oči, na ta usta, na ten smich.

A tak sel jsem s ni až domu, cestou plnou zelenejch stromu,
 klika cvakla, my jsme spolu presli prah.

Zidle, postel, lampa, stul, vaza s kytkou, lzicka, sul,
 pohled oči, který dnes už nepoznam.

Nejdřiv chtela, abych ji libal, potom se bala,
 že bych se dival
 jak ji predtim ještě nikdo nevidel.

TULÁKU NAPOSLED

C F C
1. Máš příště jít na místa známá,

F G
která jsi prošel tolíkrát,

C F C
popsaná stíny Tvého smíchu,

Emi Dmi G
příběhy, jenž jsi chodil hrát.

Ami Emi
A ty, prý, příště budeš scházet,

F C
kdo ví, kde hledáš jiný hrad.

Ami Emi
Tuláctví není jen se toulat

F Ami
: a kolem víc už nevnímat. :

Dmi G C Ami
Ref.: Kéž bys našel cestu k nám tak, jako tenkrát,

Dmi G C Emi, Ami
když po tulácku všem jsi dlaně hřál,

Dmi G C Ami
kéž bys našel cestu k nám, tak jako tenkrát

Dmi G C
a z toulek dál se s námi radoval.

2. Máš příště jít, kde jsou Tvá přání
v kronikách navždy vepsaná,
kde oheň k hvězdám tmou se lísá,
písnička Tvá je dohraná.
A my, prý, příště budem říkat:
Tuláku, byls tu naposled,
v srdcích a v myslích jsme však s Tebou
: a navždy Tvůj je i náš svět. :

Ref.: - " -

3x: : a z toulek dál se s námi radoval. :

NA KECI TU BROUKU NEJSI

G

Ami

R1.: Na keci tu, Brouku, nejsi, na keci tu, Brouku, nejsi,

D

G

Na keci tu, Brouku, nejsi, na keci tu, Brouku, nejsi.

G

Ami

1. Každý ráno po budíčku tradiční mám snídani,

D

G

snídám chleba s marmeládou, třese se mi na dlani.

Emi

Ami

Tak si říkám, proč to žereš, když ti to tak nesvědčí,

D

G

ale Jíťa s Jezuletem ty tě s bičem přesvědčí.

R1:

2. Vždycky když mám na táboře žaludeční neshody,

přísahám, že chci jíst dobře, odnesou to záchody.

K snídani jsou chleby všecky s marmeládou jen a jen,

obul bych si svoje kecky a utek bych někam ven.

R2: Říkám, Brouku, klidně dej si, na keci tu Brouku nejsi,

na keci tu Brouku nejsi, na keci tu Brouku nejsi.

3. Až spočinou moje kosti ve spacáku vyhřátém,

neztrácejte souvislosti, zpívejte si s Michalem.

Nejhroznější bude hlídka, čas se vleče jako smrad,

co nám dají asi zítra, do ohně jsem zase spad.

R1:

JEŠTĚ MI CHVILKU ZPÍVEJ

C**F****Ami**

1. Ještě mi chvilku zpívej, a neříkej, že už to neumiš,

Dmi**Ami****D****G**

atť se zas cítím takhle malicky, at srdce pro me bije,

C**F****Ami**

ještě mi aspon chvilku zpívej, at muzu sladce ztracet vedomi

Dmi**Ami****D****G**

a utopit svuj rozum ve vlnkach te hloupoucké melodie.

2. Tak jen zpívej, kdo vi, co bude za tri vteřiny,

někdo nas vyfotí i přes panel a zbudou jen

dva stiny na zdi,

když zpíváš, je mi jak davno v bezpeci babicciny periny,

a nemám strach, jen o to jediny -

že už bude konec prazdnin.

3. Ještě mi zpívej, a já to vazne nikde nepovím,

že ti to, no, trosku ujelo, proste ses netrefila,

muzika není pro kazdeho, jen pro ty, co maj' usi hladovy,

a mne už v uchu hrozne krucelo,

a tys' mi ho tak hezky nakrmila.

4. Prosím, prosím, ještě zpívej, at zapomenu vsechny rozumy,

já vim, že ti to nikdy nevratím,

i když se tvaris hezky skromne,

ještě zpívej, a co na tom, že to neumis,

jini to umí, ale co já s tim, když nezpívaji pro me ...

ZAHRADA TICHA

C

Je tam brána zdobená,

Dmi

cestu otevřirá,

H F

zahradu zelenou

C

všechno připomíná.

Jako dým závojů mlhou opředených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.

Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.

Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přijdou do ticha zas.

Světlo připomíná rána slunečných
v zahradě zelený v zahradě beze snů.

Uprostřed závratí sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

nebo D, Emi, C, G, D

UKOLÉBAVKA

G **G/F G/E** **G/F G**

1. Den už se sešeřil, už jste si dost užili,

Ami **Ami/G Ami/F#** **Ami/G Ami**

tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,

G **G/F G/E** **G/F G**

zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,

Ami **Ami/G Ami/F#** **Ami/G Ami**

přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,

G **Emi Hmi Emi** **D7**

na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

G **C** **G** **D7** **G**

R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,

C **G** **D7** **G**

hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,

D7 **G** **D7** **G**

hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,

C **G**

zítra, dřív než slunce začne hřát ...,

D7 **G**

dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá

buch-buchy,

nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte,

zbiju zlé duchy,

zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,

přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,

na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

D7 **G** **D7** **G**

R: + a spát, a spát ...

KRUTÁ VÁLKA

C Ami Dmi Emi
 Tmou zní zvony z dálky, o čem to milý sníš?

F Dmi C F G
 Hoří dál plamen války a ráno je blíž.

C Ami Dmi Emi
 Chci být stále s Tebou, až trubka začne znít,
F Dmi C G C
 lásko má, vem mne s sebou, ne, to nesmí být.

Šál ukryje proud vlasů, na páš pak připnu nůž,
 poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž.
 Tvůj kapitán Tě čeká, pojď, musíme už jít,
 noc už svůj kabát svléká, ne, to nesmí být.

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach
 do mých dívej se očí, tam není strach.
 Když vítr Tě rani, kdo dával by Ti pít,
 hlavu vzal do svých dlaní, ne, to nesmí být.

Ach má lásko sladká, jak mám Ti to jen říct?
 Každá chvíle je krátká a já nemám víc,
 já nemám víc než Tebe, můj dech jenom Tvůj zná,
 nech mne jít vedle sebe, pojď, lásko má...

KDYŽ SI SMUTNÁ

C Fmaj7 C Fmaj7

1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,

C Fmaj7 A7

rány se otevřou a naplní se solí,

Dmi G Emi Ami

držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,

Fmaj7 C Fmaj7

že nezůstanu o žebrácké holi.

2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,

do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,

všechny mé nápady hned zahánějí do řady

a střílí puškou té nejtěžší ráže.

3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,

stromy procitnou a mluví lidskou řečí,

tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,

[: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]

CHVÁLÍM TĚ ZEMĚ MÁ

(Chválím Tě země má,) Chválím Tě země má,
(Tvůj žár i mráz.) Tvůj žár i mráz.
(Tvá tráva zelená) Tvá tráva zelená
(dál vábí nás.) dál vábí nás.

(Máš závoj z oblaků) Máš závoj z oblaků
(bílých jak sníh.) bílých jak sníh.
(Hvězdo má, bárko zázraků) Hvězdo má, bárko zázraků
(na nebesích.) na nebesích.

Ať před Tvou planetou hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám, dej ptákům pít.
Prosím, svou přízeň dej i nám, dej mír a klid.

Dej vláhu rostlinám, (chválím Tě země má...)
dej ptákům pít. (Tvůj žár i mráz...)
svou přízeň dej i nám, (Tvá tráva zelená...)
dej mír a klid. (dál vábí nás...)

- - -
(Máš závoj z oblaků...)
- - -
(bílých jak sníh...)
- - -
(má bárko zázraků...)
- - -
(na nebesích...)

Ať před Tvou... (...ať před Tvou)
planetou... (...planetou)
hvězdný prach... (...hvězdný prach) zametou.

Dej vláhu rostlinám,
(dej vláhu rostlinám...)
dej ptákům pít.
(dej ptákům pít...)
Prosím, svou přízeň dej i nám,
(svou přízeň dej i nám...)
dej mír a klid.
(dej mír a klid...)

svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid.

HVĚZDOLET

C Ami

Dmi

G

Z malého hvězdoletu, který přistál jednou na zemi,

C Ami

Dmi

G

vyšli dva martané a ten menší z nich ukázal

C Ami

Dmi

G

na mlhy, které se valily kolem nich

C Dmi

Dmi

G

C C7

a pak napsal do deníku, který nosil stále u sebe, tato slova:

F G C Emi Ami

R: Na této zemi budou trávou chodit jednou lidé,

F G C C7
narodí se bosí a snad se budou bát,

F G C Emi Ami
na této zemi budou trávou chodit jednou lidé

F G F
a zemi, její kouzla, budou brát.

Pak přišly třetihory a člověk se stal moudřejším,
škoda, že o kytky se ještě tolik nezajímal,
to v řekách tekla stále ještě voda čistá
a on se v ní koupal a do nebe se díval a byl rád.

R:

V raketách člověk poznal nová místa,
když přistál na Marsu tak našel tam pář vět
vyrytých do skály snad před tisíci léty
a tahle báseň jméno měla svět a byla noc.

R:

DĚLÁNÍ

G **C**
1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,

G **C**
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,

Ami D7 **G Emi**
upec třeba chleba, postav třeba zed',

C D7
žal se krásně vstřebá,

G G7 **C D7** **G**
začni s tím hned teď, začni s tím hned teď'.

R: **C D7 G C**
Dělání, dělání, všechny smutky zahání,

Ami D7 G G7
dělání, dělání je lék.

C D7 G C
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,

Ami D7 G
dělání, dělání je lék.

Příloha - seznam akordů

A	A^6	A^7	$Amaj^7$	Ami
Ami^6	Ami^7	B	Bmi	C
C^7	Cdim	$Cmaj^7$	Cmi	D
D^6	D^7	$Dmaj^7$	Dmi	E
E^6	E^7	E^9	E^+	Emi

E^{mi}⁶	E^{mi}⁹	F	F⁶	F⁹
F[#]	F[#]⁶	F[#]mi	Fmaj⁷	Fmi
G	G⁶	G⁷	G⁹	Gmaj⁷
G^{mi}	H	H⁷	H^{mi}	A²

TULÁCKÝ ZPĚVNÍČEK
Vydán
jako 37. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro členy a přátele oddílu
TULÁCI
srpen 2003, vydání třetí a rozšířené
Na popud ostatních sestavil
Honza

Tisk:

DŮM UM, <http://www.dumum.cz>
Středisko pro volný čas dětí a mládeže
Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10
tel.: 274 773 407, 274 772 081

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):
Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00
tel.d.: **244 403 394**, tel.z.: **261 306 378**, mobil: **777 334 383**
<http://tulaci.beruna.net>
tulaci@beruna.net